

نشریه الکترونیکی

نازده های بیمه

ایران و جهان

دو هفته نامه
علمی، حرفه ای
اطلاع رسانی

شماره ۶۳ / نیمه اول آبان ۹۷

مدیر مسئول:

علیرضا محمدعلی

دبیر اجرایی:

مهدی ملایی

پژوهشکده بیمه
(انجمن پژوهشگران مرکزی جمهوری اسلامی ایران)

روابط عمومی و امور بین الملل پژوهشکده بیمه

www.irc.ac.ir
tazehayebimeh@irc.ac.ir

فهرست

۱. تصفیه حساب کامل بیمه‌گران خارجی برای خسارت‌های تانکر سانچی..... ۲
۲. هشت واردکننده نفت ایران، معاف از تحریم‌های آمریکایی..... ۵
۳. انجمن بین‌المللی ناظران بیمه، چارچوب ریسک سیستمیک در بخش بیمه را به شور گذاشت..... ۷
۴. آیا تغییرات آب و هوایی می‌تواند جهان را غیربیمه‌پذیر نماید؟..... ۱۰
۵. صندوق‌های بازنشستگی، بزرگ‌ترین دارندگان دارایی در جهان هستند..... ۱۲
۶. مزایای زنجیره بلوکی برای حرفه‌ای‌های ریسک و بیمه..... ۱۵
۷. آمازون از دیدگاه بیمه‌گران برفکن‌ترین بستر بالقوه در جهان است..... ۲۰
۸. چشم انداز اقتصاد و بیمه در سال ۲۰۲۰..... ۲۲

۱. تصفیه حساب کامل بیمه‌گران خارجی برای خسارت‌های تانکر سانچی

یکی از مدیران ارشد سندیکای بیمه‌گران ایران در اظهارنظری اعلام کرده است که تمامی طرف‌های درگیر در بیمه مسئولیت تانکر نفتی سانچی که در ژانویه سال جاری میلادی غرق شد، پرداخت غرامت خود را به طور کامل به انجام رساندند.

به گزارش ایشانشورنس نیوز به نقل از خبرگزاری تسنیم، محسن قرخانی، دبیر کارگروه بیمه اتکائی سندیکای بیمه‌گران ایران گفت: بیمه بدنه^۱ سانچی توسط شرکت‌های ایرانی صادر شده بود و بیمه مسئولیت آن توسط بیمه‌گران خارجی. وی افزود: غرامت تحت پوشش پی‌اند‌آی یا همان پوشش حمایت و غرامت^۲ که معمولاً ریسک مسئولیت بیمه دریایی را پوشش می‌دهد، توسط شرکت‌های خارجی پرداخت شده است. اما این خبرگزاری هیچ اشاره‌ای به ارقام مربوط به خسارت‌ها نکرده است.

برخورد شناور سانچی در ۶ ژانویه ۲۰۱۸ (۱۸ دی‌ماه ۱۳۹۶) روی داد. در این سانحه، تانکر ایران که حامل ۱۳۶ هزار تن میعانات گازی بود از ایران به سمت کره جنوبی در حرکت بود که با کشتی سی‌اف کریستال^۳ با پرچم هنگ کنگ در سی صد کیلومتری شانگهای در شرق دریای چین برخورد کرد و در ۱۴ ژانویه کاملاً در آب فرو رفت و ۳۲ خدمه آن نیز همگی جان باختند.

اسکالد^۴ که یک بیمه‌گر کشتی نیروژی است، در همان زمان، اعلام کرد که این شرکت، بیمه‌گر اصلی بدنه تانکر نفتی بوده است. مدیر عامل شرکت اسکالد، استیل هانسن^۵، اظهار داشت، ۷۰ درصد ارزش سانچی توسط ۱۱ بیمه‌گر بین‌المللی به رهبری اسکالد و ۳۰ درصد مابقی آن توسط بیمه‌گران ایرانی پوشش داده شده بود.

بار شناور سانچی ارزشی معادل ۶۰ میلیون دلار داشت و بدنه کشتی به مبلغ ۳۲ میلیون دلار بیمه شده بود. بر اساس گزارش روزنامه کشتیرانی تریدویندز^۶، کل خسارت سانچی کمتر از ۲۰۰ میلیون دلار و پی‌اند‌آی آن نیز در حدود ۹۵ میلیون دلار بوده است.

کشتی سی‌اف کریستال آسیب ناچیزی دید و ۲۱ خدمه آن نیز نجات یافتند. شرکت اسکالد بیمه‌گر پی‌اند‌آی این کشتی نیز بود و بدنه آن توسط یک بیمه‌گر چینی پوشش داده شده بود. برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: ایشانشورنس ریویو، دسامبر ۲۰۱۸

1. Hull insurance
2. P&I (Protection and Indemnity)
3. CF Crystal
4. Skuld
5. Stale Hansen
6. Tradewinds

نکته:

در جریان بازگشت مجدد تحریم‌های آمریکا در روز ۱۳ آبان، وزارت خزانه داری این کشور نفت کش «سانچی» را نیز تحریم کرد. در آن زمان این پرسش مطرح بود که آیا وزارت خزانه داری آمریکا مرتکب خطا شده یا هدف دیگری از تحریم یک نفت کش غرق شده داشته است؟

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه کشورمان در اولین واکنش رسمی ایران نسبت به این اقدام آمریکا در شامگاه دوشنبه ۱۴ آبان ماه تحریم یک بانک تعطیل شده ایرانی و نفت کش غرق شده سانچی از سوی واشنگتن را در راستای عملیاتی روانی آنها علیه ایران توصیف کرد و در پستی توئیتری نوشت: «آمریکا در عملیاتی روانی ناکام برای پر نشان دادن فهرست نهادهای تحریم شده ایران - که به صورت غیرعامدانه هدف قرار دادن کور ایرانی‌های عادی را هم اثبات می‌کند - بانکی را که ۶ سال پیش تعطیل شده و کشتی‌ای که سال گذشته غرق شد را در فهرست تحریم‌ها قرار داد».

حمید بعیدی نژاد سفیر ایران در لندن هم با انتشار توئیتی در صفحه شخصی خود نوشت که سفارت ایران در نامه‌ای به دبیرکل سازمان بین المللی دریانوردی در لندن، ضمن محکومیت اعمال تحریم‌های یکجانبه آمریکا بر کشتی‌های ایران به عنوان اقدامی در نقض معاهدات بین المللی دریانوردی و به خطر انداختن ایمنی دریانوردی، خواستار بررسی ویژه‌ی این موضوع در شورای سازمان دریانوردی شده است.

پس از اعلام تحریم سانچی از سوی آمریکا برخی رسانه‌های غربی و عربی به موضوع دسترسی نداشتن ایران به خسارت پرداختی از سوی شرکت‌های بیمه گر پس از این تحریم‌ها اشاره کرده و مدعی شدند که ایران به دلیل غرق شدن این نفتکش، ۲۲ میلیون دلار بابت بیمه بدنه از ۱۱ شرکت بیمه خارجی، ۱۰ میلیون دلار بیمه داخلی و ۶۰ میلیون دلار بابت محموله غرق شده و در مجموع ۹۲ میلیون دلار از شرکت‌های بیمه طلب دارد که ۸۲ میلیون دلار آن متعلق به شرکت‌های خارجی است که عملاً دسترسی به آن‌ها پس از اعمال تحریم‌های واشنگتن امکان پذیر نیست.

اما، روز ۱۱ آذرماه، محسن قره‌خانی، دبیر کارگروه اتکایی سندیکای بیمه‌گران ایران در نشست خبری سندیکای بیمه‌گران با خبرنگاران، از پرداخت خسارت نفتکش سانچی به طرف خارجی از سوی کلوب پی اند آی خبر داد و با بیان اینکه پرداخت خسارت از سوی شرکت‌های بیمه داخلی به بیمه‌گذاران آن نیز در دست انجام است، گفت: تمامی طرف‌های درگیر بیمه مسئولیت نفتکش سانچی، خارجی بوده و خسارت‌های آنها پرداخت شده است.

وی افزود: شناورها دو نوع بیمه بدنه دارند که یکی بدنه و دیگری مسئولیت است؛ بر این اساس بیمه بدنه سانچی در ایران و یک بیمه مسئولیت خارجی بوده است؛ به نحوی که کشتی چینی، مقصر حادثه بوده و آن هم، بخشی از خسارت را پرداخت می‌کند؛ ضمن اینکه خسارت‌های مربوط به کلوپ گی اند آی که به آلودگی دریایی و امدادسانی به کشتی‌ها مربوط است، پیگیری و پرداخت شده و فقط آن بخشی که مربوط به ایران می‌شود، در حال انجام است.

دبیر کارگروه بیمه اتکایی در پاسخ به این سوال که آیا خسارت طرف داخلی به ارزش پرداخت می‌شود یا اینکه به ریال انجام خواهد شد، به این نکته اشاره کرد که پرداخت‌ها به ارزش خواهد بود و گفت: البته به صورت کلی به صلاح است که ریسک بین کشورهای مختلف دنیا تقسیم شود؛ اگرچه متاسفانه در شرایط تحریم و محدودیت‌های بانکی شرکت‌های بیمه نمی‌توانند با ایران همکاری داشته باشند.

وی گفت: در مجموع حبس ریسک در کشور اتفاق خوبی نیست؛ اگرچه می‌توان اقداماتی در این زمینه انجام داد؛ ما می‌توانیم از ظرفیت‌های اتکایی داخلی استفاده کنیم. این درحالی است که در دنیا ۳۰ درصد ظرفیت اتکایی در اختیار شرکت‌های مستقیم است، ضمن اینکه شرایط قبولی اتکایی در ایران سخت است از جمله اینکه توانگری مالی باید بیش از ۱۲۰ درصد و سرمایه آنها بیش از ۲۵۰ میلیارد تومان باشد.

قره‌خانی ادامه داد: باید ریسک‌های انرژی، هوایی و حوادث فاجعه‌آمیز را بیمه کرد و ریسک را بین شرکت‌های داخلی و به نسبت سرمایه آنها تقسیم کنیم؛ ضمن اینکه باید به این نکته توجه داشت که راهی به جز صندوق ویژه‌ای که دولت در نظر گرفته نداریم؛ پس علاوه بر اینکه باید از ظرفیت تمام شرکت‌های بیمه استفاده کنیم، تلاش داریم تمام شرکت‌ها در کنسرسیوم انرژی سهام شوند. در این میان البته بازار سرمایه در تمام دنیا تا ۵۰۰ برابر بازار بیمه است؛ خوشبختانه انتقال ریسک بیمه‌ها به بورس در حال انجام است.

۲. هشت واردکننده نفت ایران، معاف از تحریم‌های آمریکایی

در دوم نوامبر سال جاری میلادی، ایالات متحده به هشت کشور واردکننده نفت به صورت موقت اجازه خرید از ایران را صادر کرد. مسئولان آمریکایی هیچ اشاره‌ای به کشورهای معاف شده و دیگر جزئیات نکردند.

کره جنوبی در ۵ نوامبر اعلام کرد که یک معافیت موقت برای استمرار واردات نفت از ایران را دریافت نموده است و همچنان به تعاملات مالی با ایران ادامه می‌دهد.

ژاپن نیز در همین روز اعلام نمود که جلسات تنگاتنگی با طرف‌های آمریکایی داشته است اما رئیس کابینه، یوشیهاید سوگا^۱، هیچ اشاره‌ای به جزئیات یا نتایج این نشست‌ها به خبرگزاری رویترز نکرد. ژاپن درخواست کرده است که تحریم‌ها نباید اثرات منفی بر فعالیت‌های شرکت‌های ژاپنی داشته باشند.

دیگر خریداران نفت ایران از جمله چین و هند - که مهم‌ترین آنها هستند - نیز از معاف‌شدگان تحریم‌های یک جانبه آمریکا محسوب می‌شوند.

سخنگوی وزارت خارجه چین، هوا چانینگ^۲ نیز در ۵ نوامبر اعلام کرد که این کشور از تصمیم دولت ایالات متحده متأسف است که تحریم‌ها را دوباره بر ایران تحمیل نموده است. این وزارتخانه، اعتراض مجدد خود را نسبت به تحریم‌های یک‌جانبه اعلام کرد اما چانینگ هیچ اشاره‌ای به اینکه آیا این کشور معافیت دریافت نموده است یا خیر، اشاره نمود.

چانینگ به روزنامه خبری در پکن گفت: «استمرار همکاری‌های عادی چین و ایران تحت چارچوب قوانین بین‌المللی منطقی و قانونمند است و باید مورد احترام و حمایت قرار گیرد.»

وزیر تجارت ترکیه، روہسار پکان^۳ نیز در سوم نوامبر اعلام کرد که ترکیه شواهدی دارد که در میان کشورهای معاف شده از تحریم‌ها قرار دارد و همچنان در انتظار صراحت نسبت به این موضوع است. برخی کشورهای اروپایی نیز در انتظار این نوع معافیت‌ها هستند.

خریداران بزرگ نفتی ایران در گذشته، چین، هند، کره جنوبی، ترکیه، ایتالیا، امارات و ژاپن بوده است. تایوان نیز گاه از ایران نفت خام خریداری نموده است.

ایران اعلام کرده است که تحریم‌ها را نادیده می‌گیرد.

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: انشورنس مرین نیوز، نوامبر ۲۰۱۸

1. Yoshihide Suga
2. Hua Chunying
3. Ruhsar Pekcan

نکته:

رییس کل بانک مرکزی ایران خبر داد که مذاکرات «جدی و مثبت» با هشت کشوری که از سوی آمریکا از معافیت برای خرید نفت برخوردار شده‌اند، در حال انجام است. به گزارش ایسنا، عبدالناصر همتی ضمن اعلام خبر انجام این مذاکرات، گفته است که آمریکا در به صفر رساندن صادرات نفتی ایران شکست خورده است.

رییس کل بانک مرکزی اضافه کرده است که در هفت ماه نخست سال جاری میزان صادرات غیرنفتی ایران نسبت به سال گذشته ۱۳ درصد افزایش داشته و به ۲۷ میلیارد دلار رسیده است.

قیمت نفت در ماه اکتبر به خاطر ترس از کاهش صادرات نفت ایران به بیش از ۸۵ دلار در هر بشکه رسید. در روز چهارشنبه قیمت نفت پس از افزایش دوباره تولید آمریکا کاهش یافت.

دولت آمریکا پس از آغاز دور دوم تحریم‌ها علیه ایران - که شامل صادرات نفت و گاز ایران هم می‌شود - اعلام کرد هشت کشور به مدت شش ماه از تحریم نفتی معاف هستند. مقام‌های آمریکایی گفته‌اند که دلیل این کار «کمک به ثبات در بازار نفتی جهان» است.

ایتالیا، تایوان، ترکیه، ژاپن، چین، کره جنوبی، هند و یونان کشورهایی هستند که برای شش ماه از تحریم‌های نفتی معاف شده‌اند. با این حال مقام‌های آمریکایی اعلام کردند که از شروط معافیت این کشورها از تحریم نفتی آن است که نباید این درآمدها در اختیار دولت ایران قرار بگیرد، بلکه به جای پرداخت بهای نفت، تا زمانی که تحریم‌ها لغو شوند این پول در حساب‌های ویژه‌ای خواهد بود تا برای واردات «اقلام ضروری و بشردوستانه و کالاهای اساسی مورد نیاز مردم ایران» از آن استفاده شود.

پیش از این دولت عراق هم از آمریکا خواسته بود مشمول معافیت از تحریم‌های نفتی ایران شود، اما این درخواست مورد قبول مسئولان آمریکایی قرار نگرفت.

دولت دونالد ترامپ اردیبهشت ماه سال جاری به امید دستیابی به یک توافق بهتر، از برجام خارج شد و اعلام کرد در دو بازه زمانی ۹۰ و ۱۸۰ روزه تحریم‌ها علیه ایران باز خواهد گشت. دور نخست این تحریم‌ها از مرداد ماه سال جاری آغاز شد و دور دوم - که صادرات نفت و گاز ایران را هم شامل می‌شود - از ۱۴ آبان ماه بازگشت.

مسئولان آمریکایی پیش از این گفته بودند که هدف نهایی آن‌ها از تحریم‌ها علیه ایران، به صفر رساندن صادرات نفت و گاز ایران است.

۳. انجمن بین‌المللی ناظران بیمه، چارچوب ریسک سیستمیک در بخش بیمه را به شور گذاشت

انجمن بین‌المللی ناظران بیمه (IAIS)^۱ سند مشورتی عمومی خود را با عنوان «چارچوب کلی نگر برای ریسک سیستمیک در بخش بیمه»^۲ منتشر نمود.

این سند مشورتی که دارای یک چارچوب کلی نگر است به منظور ارزیابی و کاهش ریسک سیستمیک در بخش بیمه تدوین و ارائه شده است. بنابراین، انجمن بین‌المللی ناظران بیمه در نظر دارد تا رویکرد فعلی خود را نسبت به ریسک سیستمیک از طرق زیر تغییر دهد:

- با شناخت اینکه ریسک سیستمیک می‌تواند از فعالیت‌ها و حدود ریسک جمعی بیمه‌گران در سطح کل بخش بیمه ایجاد شود و یا از فشار یا قصور نامنظم یک بیمه‌گر نشأت بگیرد؛
- توجه به وجوه متقاطع ریسک سیستمیک از طریق مقایسه ریسک سیستمیک بالقوه منتج از بخش بیمه با دیگر بخش‌های نظام مالی؛

- و حرکت از یک رویکرد دوگانه^۳ که در آن برخی اقدامات سیاست‌گذاری مضاعف تنها برای گروهی نسبتاً محدود از بیمه‌گران اجرا می‌شود (مانند گروه G-SII) به رویکردی که کارکردی متناسب با مجموعه‌ای از اقدامات سیاست‌گذاری اصلاحی دارد که بر حدود و فعالیت‌هایی که می‌تواند منجر به ریسک‌های سیستمیک در کل بخش بیمه گردد، تمرکز دارد.

دکتر ویکتوریا ساپورتا^۴، رئیس کمیته اجرایی انجمن بین‌المللی ناظران بیمه در این زمینه عنوان کرد: «کارکرد این سند مشورتی، گامی مهم برای مشارکت این انجمن در ثبات مالی وسیع‌تر است. اگر این چارچوب کلی نگر به‌طور مناسب اجرا شود، می‌تواند اساس پیشرفته‌ای برای کاهش ریسک سیستمیک در بخش بیمه گردد.»

چارچوب کلی نگر شامل عناصر کلیدی ذیل می‌گردد:

- مجموعه‌ای از اقدامات سیاست‌های نظارتی اصلاح‌شده با هدف کلان احتیاطی که بخش پیشگیرانه چارچوب را دربر می‌گیرد؛
- یک کارکرد رصد جهانی توسط انجمن بین‌المللی ناظران بیمه برای شناسایی توسعه ریسک سیستمیک

---

1. International Association of Insurance Supervisors
 2. Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector
 3. Binary approach
 4. Victoria Saporta

در بخش بیمه جهان در سطح یک بیمه‌گر و در سطح کل بخش؛

• در صورت شناسایی یک ریسک سیستمیک بالقوه، قوای نظارتی دخالت کرده و عکس‌العملی سریع و مناسب از خود نشان می‌دهند؛

• مکانیسم‌هایی که از طریق ارزیابی جمعی ریسک سیستمیک جهانی و پاسخ نظارتی هماهنگ، از کارکرد منسجم این چارچوب در جهان، اطمینان حاصل می‌کنند.

• ارزیابی این انجمن از اجرای منسجم اقدامات سیاست‌های نظارتی مستمر و قدرت اعمال نفوذ.

پیش‌بینی شده است که این چارچوب کلی‌نگر در اواخر سال ۲۰۱۹ اتخاذ شود و از اوایل سال ۲۰۲۰ به اجرا درآید. انجمن بین‌المللی ناظران بیمه چارچوب پیشنهادی را اصلاح نموده و بازخورد عموم را در این مقوله در نظر خواهد گرفت.

نظرات عمومی درباره سند مشورتی تا ۲۵ ژانویه ۲۰۱۹ و از طریق ابزار مشاوره IAIS قابل ارائه است. همچنین، یک کنفرانس از راه دور^۱ نیز در ۲۹ نوامبر ۲۰۱۸ برای بررسی مفاد این سند اعلام شده است. برای دسترسی به این سند و دیگر جزئیات آن به [اینجا](#) مراجعه نمایید.

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: IAIS، نوامبر ۲۰۱۸

نکته:

ریسک سیستمی یا سیستمیک (Systemic risk) در دانش مالی، به معنای احتمال سقوط ناگهانی، در کل یک سیستم مالی می‌باشد. این ریسک می‌تواند منجر به بی‌ثباتی یا آشوب در بازارهای مالی گردد. موضوع مهم دیگر در بحث ریسک سیستمی، سرایت ریسک است؛ که به معنی احتمال گسترش تغییرات مهم اقتصادی در یک کشور، به کشورهای دیگر می‌باشد. سرایت به دو نوع سرایت طرف معامله و سرایت اطلاعات، طبقه‌بندی می‌شود. هر یک از انواع سرایت در بازار مالی مورد نظر، در نهایت به سمت ریسک سیستمی هدایت خواهد شد. بحران‌های بانکداری دهه‌های پیش و در رأس آن‌ها بحران مالی ۲۰۰۷-۲۰۱۲، سبب شد تا بحث ریسک سیستمی در بازارهای مالی، مورد توجه سیاست‌گذاران کلان اقتصادی، قرار گیرد.

نتایج یک پژوهش آماری درباره نقش ریسک سیستماتیک در بازارهای مالی ایران مانند بورس، بانک و

1. Teleconference

بیمه حاکی از آن است که بخش شرکت‌های سرمایه‌گذاری یکی از بخش‌های پراهمیت از لحاظ سیستماتیک در سیستم مالی ایران محسوب می‌شود و در کل بخش شرکت‌های سرمایه‌گذاری در رتبه اول بخش‌های سهام در ریسک سیستماتیک قرار دارد.

دلیل اصلی این است که تغییرات و نوسانات متغیرهای کلان بر بخش شرکت‌های سرمایه‌گذاری بیش از دو بخش دیگر تاثیرگذار بوده و به‌عنوان دلایل دیگر نیز می‌توان به وجود تعداد زیاد شرکت‌های سرمایه‌گذاری فعال در بورس اوراق بهادار تهران و روش‌های مختلف سرمایه‌گذاری این شرکت‌ها و استفاده از اهرم‌ها و عدم تطابق سررسیدها اشاره کرد. بخش بانکداری در رتبه دوم این رتبه‌بندی قرار می‌گیرد که عامل اصلی این موضوع می‌تواند به علت اندازه بزرگ این موسسات مالی و در اختیار داشتن حجم زیادی از نقدینگی کشور باشد و آخرین بخش در این رتبه‌بندی نیز بخش بیمه است که دلیل این رتبه برای بخش بیمه را می‌توان ناشی از حضور کمرنگ موسسات بیمه در بازار بورس اوراق بهادار تهران در نظر گرفت.

باتوجه به اهمیت ریسک سیستمیک برای سیستم مالی هر کشور، لازم است قانونگذاران و مدیران در راستای بهبود عملکرد و ثبات سیستم مالی، کنترل و نظارت مستمر بر ریسک سیستمیک را لحاظ کنند. بررسی عملکرد بانک‌ها در مواجهه با بحران‌های مالی نشان می‌دهد در زمان وقوع بحران‌های مالی جهانی، بانک‌های داخلی از آن تاثیر نپذیرفته‌اند. بانک ملت همواره به دلیل اینکه بین بانک‌های پذیرفته شده در بورس، بزرگ‌ترین بانک از نظر دارایی است و به همراه بانک صادرات بیشترین سهم را در بروز ریسک سیستمیک داشته است و می‌توان بانک‌هایی که بیشترین سهم را در بروز ریسک سیستمیک داشته‌اند و ضروری است اقدامات پیشگیرانه‌یی در جهت کاهش ریسک به انجام برسانند.

به‌طور کلی جهت مقاوم‌سازی نظام بانکی در مقابل بروز بحران‌های مالی باید ابتدا موسسات مالی بی‌ثبات را شناسایی کرد و سپس راهکارهایی به جهت ایمن‌سازی نظام مالی به کار گرفت تا گام‌های موثری در راستای شناسایی گلوگاه‌های بی‌ثباتی مالی برداشته شود و با شناسایی عوامل موثر بر بروز ریسک در نظام مالی و ارائه راهکار برای مقابله با اثرات نامطلوب بحران بر نظام مالی کشور شاهد کاهش صدمات بر اقتصاد ملی باشیم.

۴. آیا تغییرات آب و هوایی می‌تواند جهان را غیربیمه‌پذیر نماید؟

در صورت ادامه وضعیت فعلی تغییرات آب و هوایی، صنعت بیمه از عملکرد اثربخش خود ناتوان خواهد بود. این مطلبی است که جکی جانسون^۱ مدیر عامل گروه بیمه استرالیا موسوم به IAG^۲، در گفتگو با فایننشال ریویو^۳ اعلام نمود.

نظرات جانسون پس از اعلام طرح مالی محیط زیست سازمان ملل (UNEP FI)^۴ که در آن ۱۶ بیمه‌گر و بیمه‌گر اتکائی بزرگ جهان (از جمله IAG) مشارکت دارند، منتشر شد. این طرح با هدف توسعه نسل جدید ابزارهای ارزیابی ریسک به منظور توانمندسازی صنعت انتقال ریسک در وضعیت اثرات تغییرات آب و هوایی بر کسب و کار این شرکت‌ها، تدوین شده است.

وی می‌افزاید: هر نوع ناکامی برای کاهش نشر گازهای گلخانه‌ای می‌تواند منجر به جهانی شود که «تا حد زیادی غیربیمه‌پذیر» خواهد بود؛ پیامدی که مناطق فقیرتر را بیشتر تحت‌الشعاع قرار خواهد داد.

جانسون می‌گوید در استرالیا، افزایش دما تا سه درجه می‌تواند سطح بیشتری از حوادث آب و هوایی شدید را رقم بزند مانند طوفان و سیل در کوئینزلند و در صورت افزایش دما به بیش از چهار درجه، بیمه‌گران را ناتوان از ارائه پوشش در برخی مناطق خاص جهان خواهد نمود.

جانسون معتقد است که با اوضاع فعلی، جهان تا اواخر قرن اخیر تا چهار درجه گرم‌تر خواهد شد.

رئیس محیط زیست سازمان ملل، اریک سولهیم^۵ دغدغه‌ی مشابهی را عنوان کرده است و تصریح می‌کند که جهان غیربیمه‌پذیر «قیمتی است که جامعه قادر به استطاعت آن نیست».

سولهیم می‌افزاید: «به‌همین دلیل، محیط زیست سازمان ملل، با بیمه‌گران مطرح جهان برای درک و کاهش ریسک، بهره‌برداری از فرصت منحصربه‌فرد در وضعیت آب و هوایی جدید و تأمین جهانی بیمه‌پذیر، منعطف و ماندگار همکاری می‌نماید.»

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: ری‌انشرنس، نوامبر ۲۰۱۸

1. Jacki Johnson
2. Insurance Australia Group
3. Financial Review
4. UN Environment's Finance Initiative
5. Erik Solheim

نکته:

طبق آخرین تحقیقات منتشر شده، تغییرات آب و هوای بیش از آنچه تاکنون پیش بینی می‌شد، بر اقتصاد جهانی تاثیر منفی دارد، از همین رو بالا رفتن دمای هوای جهان نیز بیش از آنچه تاکنون تخمین زده شده، هزینه‌های اضافه به اقتصاد و شرکت‌های بیمه وارد می‌کند.

در گزارش منتشر شده آمده است که گرمایش جهانی و بحث تغییر اقلیم ناشی از فعالیت‌های بشر یکی از مشکلات و معضلات عمده محیط زیستی است که در دو دهه اخیر توجه بسیاری از محافل علمی و سیاسی جهان را به خود جلب کرده است. در حال حاضر این حقیقت که بشر وضعیت جو کره زمین را تغییر می‌دهد، به وضوح روشن شده است. گرم شدن بیش از حد هوا، بر مراکز شهری بیش از مناطق دیگر تاثیر می‌گذارد و شهرنشینان به دنبال این پدیده، خسارت‌های مالی بیشتری را متحمل می‌شوند.

تحلیلگران بر این نکته تاکید می‌کنند که کاهش بازدهی کارخانه‌ها و شرکت‌های بزرگ جهانی، بار مضاعفی را به شرکت‌های بیمه تحمیل می‌کند. این شرکت‌ها عمدتاً به دنبال خرید بیمه‌نامه‌های هستند که تمامی موارد را تحت پوشش قرار دهد اما به دلیل غیرقابل پیش‌بینی بودن میزان خسارت‌های وارد شده، شرکت‌های بیمه تمایل چندانی به تغییر در سیاست‌های خود ندارند.

در این گزارش نیز آمده است که تحلیلگران تخمین می‌زنند تاثیرات اقتصادی ناشی از تغییرات آب و هوایی ۲.۶ بار بیشتر از آن چیزی است که بیش از این در گزارش‌ها به آن اشاره شده بود. شهرها در این میان بیشترین زیان مالی را متحمل خواهند شد تا جایی که گرمایش هوا تا ۱۱ درصد از تولید ناخالص داخلی شهرهای بزرگ را کاهش می‌دهد. این رقم در مقیاس جهانی ۵.۶ درصد خواهد بود.

پیش از این در گزارش سازمان ملل متحد آمده بود که ممکن است اقتصاد جهانی در رابطه با کاهش بازدهی کار ناشی از گرم شدن هوا در کره زمین تا سال ۲۰۳۰ متحمل بیش از ۲ میلیارد دلار ضرر شود. به باور کارشناسان سازمان ملل به دلیل بالا رفتن دمای هوا، کار در برخی از نقاط جهان غیر ممکن خواهد شد.

۵. صندوق‌های بازنشستگی، بزرگ‌ترین دارندگان دارایی در جهان هستند

صندوق‌های مستمری بازنشستگی^۱ بیشترین سرمایه را در میان ۱۰۰ مالک دارایی جهان (AO100)^۲ به خود اختصاص داده‌اند و این موضوع، آنان را در جایگاهی ویژه در میان سرمایه‌گذارانی که «بسیار مهم‌تر از آنند که شکست بخورند» قرار داده است.

در پژوهشی جدید از اندیشکده پیشرو ویلیس تاورز واتسون^۳ آمده است: ۶۱ درصد از ۱۰۰ مالک دارایی جهان، با ۱۹ تریلیون دلار دارایی، توسط صندوق‌های بازنشستگی نگهداری می‌شود و این درحالی است که صندوق‌های ثروت ملی^۴ تنها ۳۲ درصد مسئول نگهداری این نوع دارایی‌ها هستند.

صندوق سرمایه‌گذاری مستمری دولتی^۵ ژاپن، بزرگ‌ترین مالک دارایی با ۱/۴ تریلیون دلار است و پس از آن صندوق بازنشستگی دولتی^۶ نروژ با ۱/۰۶ تریلیون دلار و شرکت سرمایه‌گذاری چین^۷ با ۹۰۰ میلیارد دلار در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرند.

این پژوهشگران معتقدند که ۱۰۰ مالک دارایی جهان، مسئول سرمایه‌گذاری در «بیشترین سرمایه اثرگذار در روی کره زمین» هستند و این توان را دارند تا بازارهای سرمایه را تغییر دهند و اقتصاد جهانی را در وضعیتی مطلوب نگه دارند.

راجر اروین^۸، رئیس بخش سرمایه‌گذاری جهانی اندیشکده پیشرو می‌گوید: «مالکین دارایی‌های جهان بسیار مهم‌تر از آن هستند که در مأموریت خود با شکست مواجه شوند و برای پذیرش جدی مسئولیت‌های مالی و اجتماعی و عدم شانه خالی کردن از مسائل مهم، انتخاب محدودی دارند.»

منطقه آسیا-اقیانوسیه، بزرگ‌ترین منطقه از لحاظ دارایی تحت مدیریت^۹ است و در حدود ۳۶ درصد از کل دارایی جهان را نگه می‌دارد. پس از آن اروپا، خاورمیانه و آفریقا با ۳۴ درصد و آمریکای شمالی با ۳۰ درصد در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرند.

این یافته‌ها تنها دو هفته پس از اخطار ویلیس تاورز واتسون به مدیران دارایی برای آماده‌سازی خود برای

1. Pension fund
2. 100 largest asset owners
3. Willis Towers Watson's Thinking Ahead Institute
4. Sovereign wealth fund
5. Government Pension Investment Fund
6. Government Pension Fund
7. China Investment Corporation
8. Roger Urwin
- 9 Asset under management

«تغییرات و برافکنی بزرگ» پس از فشارهای زیستی و اجتماعی منتشر شده است. این پژوهش دریافت که ۴۰۵ مدیر دارایی بزرگ جهان طی سال ۲۰۱۷، افزایش بهره در سرمایه‌گذاری ماندگار را در میان مشتریان خود ثبت نمودند و تقریباً دوسوم نیز افزایش در مقررات را گزارش کردند. اروین می‌افزاید: «یک نیاز عمده برای این مالکین دارایی بزرگ برای درک جهانی که در آن کار می‌کنند، وجود دارد یعنی جهانی که آنان به صورت بالقوه می‌توانند تا این حد در آن اثربخش باشند.» وی ادامه می‌دهد: «طی دهه آتی، این موضوع، به معنای نهادینه‌سازی حرفه‌گری، افزایش کارایی الگوهای عملیاتی، ارتقای اثربخش فرهنگ و تنوع و تحول در الگوی سرمایه‌گذاری برای داشتن برنامه‌هایی هوشمند و ماندگار خواهد بود.» برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: اکچواری، نوامبر ۲۰۱۸

نکته:

بحران مالی جهانی محدودیت‌های شدیدی برای دولت‌ها ایجاد کرده است. درآمدها در حال کاهش و فشار بیکاری و تقاضاهای دیگر خدمات اجتماعی و رفاهی در حال افزایش هستند. کاهش تسهیلات اعتباری و نرخ بالا بهره‌ها و دشواری‌های اخذ وام و ... دولت‌ها میلیاردها دلار صرف نجات بانک‌های ورشکسته و مقروض می‌کنند و در همین حال ساختار سنی جامعه که رو به پیری می‌رود فشار مضاعفی بر دوش سیستم‌های بازنشستگی و خدمات درمانی وارد می‌کند. تحت چنین فشارهایی است که دولت‌ها به دنبال یافتن پول از هر جای ممکن می‌روند و در این میان صندوق‌های بازنشستگی، با داشتن بیشترین دارایی، هم از این امر مستثنی نیستند. اما آیا می‌توان بر اساس پژوهش فوق با دارایی صندوق‌های بازنشستگی مشکلات اقتصادی را حل نمود؟ چند نمونه در این رابطه را یادآوری می‌کنیم:

در سال ۲۰۱۰ میلادی دولت ایرلند حدود ۵ میلیارد یورو از صندوق ذخیره بازنشستگی ملی این کشور برداشت کرد تا بانک‌های ورشکسته را نجات دهد. این صندوق ذخیره بازنشستگی به عنوان یک صندوق ثروت ملی و به هدف تامین حقوق بازنشستگی کارمندان و کارگران ایرلندی که از سال ۲۰۲۵ بازنشسته می‌شدند تاسیس شد. برداشت‌ها از حساب این صندوق آن را از پا درآورد و فلج کرد به شأنی که روشن نیست آیا این صندوق بتواند از عهده پرداخت کامل حقوق بازنشستگان برآید.

در آرژانتین، سیستم خصوصی بازنشستگی ۲۴ میلیارد دلاری این کشور پس از اینکه در سال ۲۰۰۸ نتوانست درآمدزا باشد ملی شد. ملی شدن این سیستم نه تنها باعث دسترسی دولت به پس اندازهای طولانی مدت این حساب شد بلکه ۵ سالانه میلیارد دلار هم از محل درآمد عاید دولت شد. دولت از پول این صندوق بازنشستگی اقدام به پرداخت بدهی های خود کرد و کسری بودجه خود را از این محل جبران نمود. در سال ۲۰۰۱ و بعد از اینکه آرژانتین نتوانست از عهده بازپرداخت وام های بین المللی خود برآید، تعداد معدودی از کشورها تمایل وام دهی به آرژانتین را داشتند و به همین دلیل دولت این کشور سعی کرد این کسری را از داخل کشور تأمین کند. توجیه دولت آرژانتین برای ملی کردن حساب های بازنشستگی محافظت از این حساب ها در برابر بحران مالی جهانی بود که البته تنها تعداد معدودی این بهانه را پذیرفتند.

در سال ۲۰۱۱ در مجارستان، دولت این کشور مردم را مجبور کرد تا از سیستم بازنشستگی دولتی استفاده کنند تا به این وسیله بتواند درآمد مورد نیاز خود را برای پرداخت بخشی از بدهی های عمومی از این محل تأمین کند. این حرکت در جهت عکس یک دهه اصلاحات اقتصادی بود که بواسطه آن حساب های بازنشستگی خصوصی به عنوان مکمل سیستم بازنشستگی دولتی تاسیس شده بودند. کارگران و کارمندان مجارستانی در صندوق بازنشستگی خصوصی خود بالغ بر ۱۴ میلیارد دلار پس انداز کرده بودند که تقریباً معادل ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی بود. دولت آرژانتین که با کسر درآمد مواجه شده بود نتوانست بی از این از این درآمد بالقوه چشم بپوشد. دولت در ابتدا صندوق خصوصی بازنشستگی را برای مدت یک سال ضبط کرد و بعد به مردم مجارستان دو گزینه داد: پس اندازهای خود را به صندوق بازنشستگی دولتی بدهند و یا از حقوق بازنشستگی وعده داده شده و همچنین میزان پول موجود یکساله ای که دولت ضبط کرده بود هم چشم بپوشند.

در سال ۲۰۱۰، دولت بلغارستان نیز سعی کرد تا پس انداز های بازنشستگی خصوصی را از آن خود کند ولی بعد از اعتراضات اتحادیه های کارگری تنها توانست حدود ۲۰ درصد موجودی صندوق های بازنشستگی خصوصی را تسخیر کند. در لهستان، تلاش های دولت بر تغییراتی که کمتر ملموس بودند تمرکز داشت و برای نمونه، سن بازنشستگی را بالا بردند. هر چند آنها هم سعی کردند تا موجودی صندوق های خصوصی بازنشستگی را به صندوق های دولتی واریز کنند.

آیا خصوصی سازی صندوق های بازنشستگی می تواند این مراکز سرمایه عظیم را به کمک اقتصادها

بیاورد؟ آیا تغییر جهت در سرمایه‌گذاری‌های صندوق‌های بازنشستگی می‌تواند برای اقتصاد مناسب باشد؟ پاسخ به پرسش‌هایی از این قبیل می‌تواند این مراکز سرمایه را تبدیل به مراکزی اثرگذار در بخش اقتصاد کشورها کند.

۶. مزایای زنجیره بلوکی برای حرفه‌ای‌های ریسک و بیمه

آیا می‌توانید زندگی حرفه‌ای خود را بدون اینترنت تصور کنید؟ حتماً، خیر، مخصوصاً، اگر از ایمیل استفاده می‌کنید یا این مقاله را در دستگاه تلفن همراه خود مطالعه می‌نمایید. تقریباً در تمامی صنایع از جمله بیمه، اثر اینترنت بسیار ژرف بوده است. اکنون، صنعت بیمه در آغاز استقبال از بزرگ‌ترین فن آوری بعدی یعنی: زنجیره بلوکی^۱ است.

برخی حقایق مربوط به فن آوری دفترکل توزیع‌شده^۲ که به زنجیره بلوکی شهرت یافته، را در ذیل ملاحظه نمایید:

بر اساس مطالعه‌ای از مارکت فورس^۳، ۶۰ درصد از مدیران اجرائی خدمات خرد مالی جهان معتقدند که زنجیره بلوکی مهم‌ترین پیشرفت فن آوری از زمان ظهور اینترنت بوده است.

بر اساس تحلیل گروه مشاوره بوستون^۴، به صورت جهانی، در صورتی که بیمه‌گران اموال و حوادث از زنجیره بلوکی بهره‌مند شوند، نسبت ترکیبی^۵ آنان از ۵ تا ۱۳ درصد کاهش می‌یابد و تا ۲۰۰ میلیارد دلار به حاشیه فنی^۶ آنان افزوده می‌شود.

بر اساس بررسی‌های کپجمنی^۷، قابلیت «قراردادهای هوشمند»^۸ که از طریق آن زنجیره بلوکی می‌تواند برخی روندها مانند پرداخت خسارت را خودکارسازی نموده و تسریع ببخشد، همچنین، قادر است، تنها در بازار بیمه خودرو شخصی، هزینه‌ها را تا ۲۱ میلیارد دلار کاهش دهد. پس‌اندازهای دیگر قرارداد هوشمند در دیگر رشته‌ها نیز قابل توجه است.

در سال گذشته، ۳۱ شرکت بیمه پیشرو در کنسرسیومی از طریق معاهده ریسک بلوک اینستیتوتس^۹،

1. Blockchain
2. Distributed ledger
3. Marketforce
4. Boston Consulting Group
5. Combined ratio
6. Technical margin
7. Capgemini
8. Smart contract
9. Institutes RiskBlock Alliance

بهم پیوستند تا به کاوش در زمینه کارکردهای زنجیره بلوکی پردازند.

زنجیره بلوکی، در صنایعی که توزیع، تراکنش و زنجیره عرضه در آن مهم است، اثر بسیاری گذاشته است.

کشتی‌رانی. غول کشتی‌رانی مرسک^۱ و دیگر شرکت‌های مشابه از زنجیره بلوکی برای مدیریت ریسک‌های مرتبط با مدیریت زنجیره عرضه^۲ از جمله داده‌های نظارتی مربوط به کنترل دما و وزن مخزن استفاده می‌نمایند.

کشاورزی. زنجیره بلوکی، مسیر محصولات و دام‌ها از مزرعه به میز غذا را پیگیری می‌نماید و این قابلیت، در صورت بروز سریع مشکل در ایمنی غذایی، بسیار حیاتی است. غول فروشگاه‌های زنجیره‌ای والمارت^۳ از عرضه‌کنندگان خواسته است تا از زنجیره بلوکی برای پیگیری محصولات غذایی اساسی مانند کاهو استفاده نمایند.

محصولات دارویی. با ارتقای زنجیره بلوکی برای پیگیری داروها، شرکت‌های داروسازی، در حال یافتن راهی برای کاهش هزینه‌ها، افزایش امنیت و اعتماد، حذف تحرکات داده‌های حساس نسبت به خطا و دستیابی به شفافیت در زنجیره عرضه در زمان واقعی هستند.

بیمه، صنعت بزرگ بعدی است که زنجیره بلوکی بر آن اثر خواهد گذاشت. انتظار می‌رود زنجیره بلوکی فرصت‌های بزرگی برای بیمه‌گران، بیمه‌گران اتکائی، نمایندگان و کارگزاران ایجاد نماید.

نمونه‌های کاربردی زنجیره بلوکی در صنعت بیمه

متخصصین صنعت، چند سال گذشته را به کاوش دقیق درباره چگونگی بهبود یک صنعت پیچیده و بسیار مقرراتی توسط زنجیره بلوکی پرداخته و به نتایج بسیار جالب توجهی دست یافته‌اند.

گواهینامه‌های بیمه. انواع و اقسام سازمان‌ها معمولاً نیاز به تأییدیه بیمه بر اساس الزامات قراردادی و مقرراتی هستند. اما دریافت و مدیریت بیمه‌نامه^۴، زمان‌بر است و اغلب نیازمند چندین تماس تلفنی و روندهای دستی است. زنجیره بلوکی می‌تواند این روندها را با یک ثبت مشترک و تغییرناپذیر اطلاعات که در پایگاه داده‌های غیرمتمرکز نگهداری می‌شود، ساده‌سازی نماید. این درحالی است که در رشته‌های بازرگانی، مدتی است، روند دریافت تأییدیه بیمه از طریق زنجیره بلوکی صورت می‌پذیرد.

1. Maersk
2. Supply chain
3. Walmart
4. Insurance certificate

خسارت. هر بیمه‌گذار که درگیر روند خسارت است، نیاز دارد تا سریع‌تر مطلع شده و به تسویه خسارت خود پردازد. تاکنون، روندهای خسارت تا حد زیادی دستی و غیرکارآمد بوده است: نسبت به اولین مورد خسارت، پرونده‌سازی می‌شود، در رابطه با خسارت با یک یا چند بیمه‌گر تبادل اطلاعات صورت می‌پذیرد، چند ارزیاب خسارت برای بررسی و ارزیابی خسارت تعیین می‌شود و پرداخت صورت می‌پذیرد. زنجیره بلوکی می‌تواند اساساً تمامی این گام‌ها را سرعت بخشد و حتی ممکن است برخی از آنها را حذف نماید. قراردادهای هوشمندی که در زنجیره بلوکی ذخیره می‌شوند، می‌توانند پرونده‌سازی خسارت را خودکارسازی نماید، خسارت‌ها را از طریق منابع موثق داده‌های شخص ثالث تأیید کنند و پرداخت را بر اساس پارامترهای معین در قرارداد، به انجام رسانند. چیزی که پیش‌تر، روزها و هفته‌ها می‌توانست به طول بینجامد، در عرض چند دقیقه و از طریق زنجیره بلوکی صورت می‌پذیرد.

مستندسازی بیمه‌نامه. دو ویژگی زنجیره بلوکی یعنی یک منبع واحد و دقیق از اطلاعاتی که به آسانی قابل اشتراک است، می‌تواند به صورت عمده‌ای مستندسازی بیمه‌نامه^۱ و روند ثبت را بهبود بخشد. معمولاً، بیمه‌نامه‌های بازرگانی دارای نسخه متنی^۲ و پوشش‌های لایه‌بندی‌شده^۳ هستند که مشمول چندین بیمه‌گر می‌گردند. اگر تغییری در تمامی نسخه‌های یک بیمه‌نامه اعمال نشود، ممکن است تعارض در پوشش ایجاد شده و معمولاً موضوع مسئولیت اشتباه و از قلم افتادگی برای نمایندگان و کارگزاران خواهد بود. زنجیره بلوکی می‌تواند تغییرات پوشش را تطبیق دهد، تأییدها، بیمه‌شدگان اضافی و حذفیات را پیگیری نماید و تمامی طرف‌های ذی‌نفع را قادر سازد تا در صورت تمديد، اعمال تغییرات در پوشش و خسارت، داده‌ها را در زمان واقعی مشاهده نمایند.

بیمه اتکائی. یک مطالعه از شرکت PWC برآورد می‌کند که زنجیره بلوکی قادر است بیش از ۵ میلیارد دلار برای صنعت بیمه از طریق افزایش کارآمدی در صدور، واگذاری حق بیمه و خسارت و پردازش خسارت و تسویه صرفه‌جویی به همراه بیاورد. زنجیره بلوکی در بیمه اتکائی، مانند یک منبع واحد از واقعیات عمل می‌کند و می‌تواند جایگزین اشتراک دستی اطلاعات در میان بیمه‌گران یا کپتیوهای^۴ اصلی، بیمه‌گران اتکائی و شرکت‌های اتکائی مجدد^۵ گردد. درنهایت، تسریع در روندها در بیمه اتکائی

1. Policy documentation
2. Manuscript wording
3. Layered coverages
4. Captive
5. Retrocessionaire

می‌تواند پرداخت خسارت به بیمه‌گذاران را سرعت بخشد.

تصورات غلط را کنار بگذاریم

اولین و بزرگ‌ترین رقیب زنجیره بلوکی، ارز رمزپایه^۱ و به‌خصوص بیت‌کوین^۲ بوده که سبب ایجاد برخی تصورات غلط نسبت به امنیت و ظرفیت فن‌آوری شده است. اما زنجیره بلوکی به مراتب فراتر از بیت‌کوین است. فن‌آوری زنجیره بلوکی قادر است یک منبع واحد و موثق اطلاعات ارائه دهد که بسیار امن است. درحالی‌که دفاتر کل توزیع‌شده که داده‌های تراکنش را برای ارزهای رمزپایه ذخیره می‌کنند، اغلب عمومی هستند اما زنجیره بلوکی در فضایی خصوصی، با مجوز ورود و با استفاده از کلیدهای دیجیتال عمل می‌کند. فضاها ترکیبی به کاربران مجاز اجازه خواندن و تغییر داده‌ها را می‌تواند که این در زنجیره بلوکی نیز ممکن است.

اطلاعات حساس مانند بیمه‌نامه و داده‌های مالی را می‌تواند در اینچنین فضاها بدون ترس از دسترسی هکرها ذخیره نمود. ماهیت دفاتر کل توزیع‌شده به گونه‌ای است که نقض داده‌های ذخیره‌شده توسط هکرها را تقریباً غیرممکن می‌نماید و این دلیل دیگری است که بسیاری از صنایع علاقمند به کاربرد آن هستند.

زنجیره بلوکی بیش از یک فن‌آوری جدید است که می‌تواند زمان، تلاش و پول پس‌انداز کند. این فن‌آوری این توان را دارد تا تغییر قابل توجهی در روش عملکرد حرفه‌ای‌های ریسک و بیمه و روند پوشش ریسک و پرداخت خسارت ایجاد نماید.

در این میان، برای آماده‌سازی مدیران ریسک و حرفه‌ای‌های بیمه برای این تغییرات و فرصت‌هایی که زنجیره بلوکی به همراه دارد، مرکز جهانی اینستیتوتس^۳ یک دوره برخط (آنلاین) طراحی و ارائه می‌کند. این دوره چهار ساعته، پیش‌زمینه و کاربرد ابزارهای دیجیتال را به حرفه‌ای‌ها ارائه می‌دهد تا اثر زنجیره بلوکی بر کسب و کار خود را درک نمایند.

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: بیزینس انشورنس، نوامبر ۲۰۱۸

نکته:

1. Cryptocurrency
2. Bitcoin
3. The Institutes

همان طور که بیشتر مردم از اینترنت استفاده می‌کنند ولی کسی به دانستن نحوه‌ی کارکرد آن علاقه‌ای ندارند، فن‌آوری هوشمند پشت زنجیره بلوکی، بیت کوین و غیره نیز برای اکثر مردم کشف نشده است. فن‌آوری دفتر کل توزیع‌شده (DLT)، اساس و پایه فن‌آوری زنجیره بلوکی است.

تقاضای ذخیره و تحلیل داده‌ها در حال افزایش است. داده‌ها ابتدا در دفاتر کل شخصی ذخیره می‌شدند و طرفین معامله، جزییات تراکنش را به دفتر کل شخصی خودشان وارد می‌کردند. یک خطا در ورودی داده‌ها از جانب هر کدام از طرفین تراکنش باعث اختلاف و تناقض داده‌ها می‌شد و تاییدیه صحت داده‌ها به دلیل در دسترس نبودن نسخه خارجی تراکنش بسیار دشوار بود. این موضوع منجر به متمرکزسازی ذخیره داده‌ها شد که طی آن یک شخص ثالث مورد اعتماد، دفتر کلی همراه با تمام تراکنش‌ها در اختیار داشت و هنگام بروز اختلاف نقش واسطه را ایفا می‌کرد. متمرکزسازی ذخیره داده‌ها منجر به تاخیر (لتنسی) شد و برای هکرها، راه نفوذ و حمله فراهم می‌کرد. نقاط ضعف ذکر شده منجر به توسعه فناوری‌های دفتر کل توزیع‌شده یا DLT‌ها شد.

دفتر کل توزیع‌شده یک پایگاه داده‌ها است که به طور جامع به اشتراک گذاشته می‌شود و در سراسر شبکه هماهنگ شده و بین چندین سایت، سازمان و محل پخش می‌شود. دفتر کل توزیع‌شده به تراکنش‌ها اجازه می‌دهد تا شاهد‌های عمومی داشته باشند و در نتیجه حمله سایبری را دشوارتر می‌کند. شرکت کنندگان در هر نود شبکه می‌توانند به سوابق اشتراک گذاشته شده در آن شبکه دسترسی داشته و نسخه مشابهی از آن سوابق را در اختیار داشته باشند. به علاوه، هر تغییر یا اصلاح و افزایشی که بر روی لجر یا دفتر کل انجام شود طی چند ثانیه یا دقیقه برای تمام شرکت کنندگان کپی و اعمال می‌شود.

فناوری‌های دفتر کل توزیع‌شده، مشکلات حمله به سیستم متمرکز را برطرف کردند اما تا قبل از اینکه ساتوشی ناکاموتو DLT‌ای به نام بلاک‌چین را تاسیس کند، قادر به بررسی کپی و شبیه‌سازی تراکنش‌ها (دو بار خرج کردن) نبودند. بلاک‌چین بیت کوین که یک DLT مبتنی بر الگوریتم اجماع اثبات کار PoW می‌باشد، اساس چندین فناوری پیشرفته DLT نظیر هش‌گراف و تنگل شده است.

۷. آمازون از دیدگاه بیمه گران برافکن‌ترین بستر بالقوه در جهان است

شرکت آمازون، بستر دیجیتالی است که ممکن است برای بازار بیمه عمومی اروپا طی پنج سال آتی به صورت گسترده‌ای برافکن باشد. این یکی از نتایج پیمایشی است که توسط اینشورنس انویتورز^۱ صورت پذیرفته است و نشان می‌دهد که از هر ده نفر پاسخ‌دهنده، هشت انتظار دارند تا در صورتی که این غول فروش اینترنتی وارد بازار اروپا شود، چرخه ارزش بیمه را متحول نماید. کل پاسخ‌دهندگان این پیمایش هزار نفر بوده است.

شرکت چندملیتی چین، تنسنت^۲ نیز به عنوان بستر بعدی برافکن در میان پاسخ‌دهندگان شناخته شد. پس از آن، گوگل^۳، فیس‌بوک^۴ و آنت فایننشال^۵ که بزرگ‌ترین شرکت فین‌تک^۶ جهان است، قرار دارد. شرکت اینشورنس انویتورز پس از انتشار نتایج این پژوهش اظهار داشت: متولیان صنعت بی‌شک می‌دانند که این شرکت‌ها آماده می‌شوند تا یک برافکنی به سبک اوبر^۷ (همان اسنپ در ایران) در صنعت بیمه ایجاد نمایند.

این بیانیه می‌افزاید: «غول‌های فن‌آوری در جایگاه خود قرار گرفته‌اند تا در این مسابقه اولینی باشند که به بازار خدمات بیمه خودکار در سطح وسیع ارائه می‌دهد و برای مدت طولانی بازار را در قبضه خود نگه خواهند داشت.»

با وجود برافکنی بالقوه، پاسخ‌دهندگان این پیمایش بر چندین مانع برای نام‌های تجاری غیربیمه‌ای که در پی ورود به بازار هستند، تأکید داشتند.

فقدان درک اکچوئرال یکی از عمده‌ترین موانعی بود که توسط ۴۲ درصد از این افراد تعیین شد و همین تعداد اعلام کردند که تطبیق مقرراتی و سوابق داده‌های ریسک ناکافی نیز موانعی دیگر برای این شرکت‌ها خواهد بود.

نود درصد از پاسخ‌دهندگان، ایجاد شراکت با شرکت‌های بیمه را راهی برای غلبه بر این موانع عنوان کردند و افزودند که این، می‌تواند فرصت عمده‌ای برای راه‌کارهای توزیع بیمه گران باشد.

اما، هیچ نوع ضمانتی وجود ندارد که شرکای این بسترهای دیجیتالی، بیمه گران پایه امروز باشند و ۹۰

1. Insurance Innovators
2. Tencent
3. Google
4. Facebook
5. Ant Financial
6. FinTech
7. Uber

درصد از پاسخ‌دهندگان پیش‌بینی کردند که تمامی ریسک‌ها به بیمه‌گران اتکالی واگذار شود. انتظار می‌رود، طی دو سال آینده، موفق‌ترین بسترهای دیجیتالی یا بیمه‌نامه خود را صادر کنند و یا تنها به چند ارائه‌دهنده ثالث ارجاع دهند.

پیش‌بینی می‌شود که این شرکت‌ها، به صورت خودکار، بیمه‌نامه‌های مشتریان را بر اساس جریان داده‌ها در زمان واقعی، طی پنج سال، کارگزاری مجدد^۱ نمایند. این درحالی است که طی ۱۰ سال آتی، خدمات تجیم^۲ یا تعویض^۳، الگوهای منتخب باشند.

اینشورنس انویتورز اظهار داشت: «با غلبه بیشتر بسترهای دیجیتالی بر زندگی مصرف‌کنندگان، بازار بیمه تغییر شکل داده تا قادر باشد با الگوریتم‌هایی که به اقتصاد دیجیتالی توان می‌بخشد، تناسب برقرار کند.» برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: اکچواری، نوامبر ۲۰۱۸

نکته:

صنعت بیمه از دیرباز به عنوان یکی از برترین نهادهای فعال در حوزه مالی در کشورها شناخته شده است و تاثیرگذاری این صنعت بر پویایی و پیشرفت اقتصاد، بر کسی پوشیده نیست. هرچند که از یکسو با توجه به ماهیت و از سوی دیگر با توجه به اهمیت فعالیت این نهاد، بیمه‌گران همواره در تلاش جهت به‌روزرسانی و تطبیق خود با تغییرات پویای محیطی به ویژه موضوعات فناورانه بوده‌اند؛ لکن، آنچه که در قرن بیست و یکم موجب ایجاد تنش و چالش‌های جدی برای صنعت بیمه گردیده است، رسوخ همه جانبه فناوری در ساختارهای سنتی و انعطاف‌ناپذیر سازمان‌های بیمه‌گر است. شرکت‌های بیمه در ابتدا این شرایط را ناشی از ظهور و فعالیت اینشورتک‌ها و استارت‌آپ‌های بیمه‌ای دانسته و حتی مترصد رقابت و رویارویی با این نهادهای تازه وارد برآمده بودند اما پس از گذشت اندک زمانی دریافته‌اند ادامه حیات در چنین محیط رقابتی بدون همکاری با این نهادها عملاً میسر نخواهد بود. در واقع ورود اینشورتک‌ها و غول‌های فناوری به امور بیمه‌گری که برای سالیان سال در تسلط مطلق سازمان‌هایی محدود و با ویژگی‌هایی خاص بوده است، بدین معنا است که فناوری قابلیت تغییر مرزها و شیوه‌های کاری را به آسانی میسر ساخته است.

1. Rebroker
2. Aggregation
3. Switch

۸. چشم انداز اقتصاد و بیمه در سال ۲۰۲۰

رشد اقتصاد جهان به بالاتر از میزان بالقوه در میان مدت خواهد رسید. این مطلبی است که شماره جدید سیگما، مجله تخصصی سوئیسری با عنوان «چشم‌انداز اقتصاد و بیمه جهان ۲۰۲۰» عنوان می‌کند و می‌افزاید: با این وجود انتظار کاهش رشد در اغلب بازارهای پیشرفته وجود دارد. پیش‌بینی سیگما درباره ایالات متحده نشان می‌دهد که رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) از حدود ۳ درصد در سال ۲۰۱۸ به پایین ۲/۲ درصد در سال ۲۰۱۹ و ۱/۷ درصد در سال ۲۰۲۰ خواهد رسید. همچنین، انتظار می‌رود که رشد بازارهای نوظهور به صورت متوسط قوت بگیرد و از ۴/۷ درصد در سال جاری میلادی به حدود ۴/۹ درصد طی سال ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ برسد. کشورهای آسیایی به عملکرد مطلوب خود ادامه خواهند داد و پیش‌بینی می‌شود که طی دو سال آتی، یک رشد بیش از ۶ درصدی در چین و هند تجربه شود.

با وجود شتاب فعلی اقتصاد جهان، فشارهای تورمی در حال افزایش است. انتظار می‌رود، بانک‌های مرکزی در کشورهای پیشرفته به عادی‌سازی سیاست‌های پولی خود ادامه دهند. همچنین، انتظار می‌رود که سیاست‌های سختگیرانه‌تری در بازارهای نوظهور به غیر از چین اعمال شود. زیرا چین با اعمال سیاست‌های پولی و مالی متناسب، رشد ناشی از افزایش تعرفه‌های تجاری را تعدیل خواهد داد. مهم‌ترین ریسک نزولی در اقتصاد جهان، تبدیل تنش‌های تجاری فعلی میان آمریکا و چین به یک جنگ تجاری تمام عیار در جهان است که برآورد سوئیسری حاکی از آن است که به واسطه این تنش‌ها، تولید ناخالص جهانی بین ۱/۵ تا ۲/۵ درصد طی سه سال آتی کاهش داشته باشد. سناریوی اصلی قابل پیش‌بینی، ظهور یک تعرفه ۲۵ درصدی در تمامی تجارت محصولات آمریکا و چین است که عمده‌ترین ریسک برای رشد هر دو کشور به حساب خواهد آمد.

رشد حق بیمه‌ها با فضای رشد اقتصادی فوق‌حمایت خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود که در حدود ۳ درصد از رشد واقعی در حق‌بیمه‌های جهان به طور سالانه طی سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰، ۱ درصد نسبت به سال ۲۰۱۸ باشد که بیشتر در بازارهای نوظهور خواهد بود. هر نوع رکود تجاری، بر رشته‌های دریایی و اعتبار، بیشترین تأثیر را خواهد گذاشت. قیمت‌ها در بخش بیمه‌های غیرزندگی از جمله در بیشتر بازارهای بیمه خودرو که بزرگ‌ترین رشته کسب و کار محسوب می‌شود، طی سال جاری بهبود خواهد یافت. انتظار می‌رود قیمت بیمه‌های غیرزندگی و نتایج بیمه‌گری، طی سال ۲۰۱۹ با ثبات باقی بماند. سودآوری در بیمه زندگی نیز بهبود یافته است و اما نرخ پایین بهره همچنان یک چالش به حساب می‌آید.

ده سال پس از بحران مالی جهان، این پرسش مطرح است: آیا جهان توان ارتجاعی و انعطافی خود را به دست آورده است؟ از منظر سیگما، اقتصاد جهانی برای رکود آماده نیست. دلایل آن نیز ظرفیت پایین برای جذب شوک، روند رشد روبه‌پایین نسبت به ۱۰ سال گذشته، بار وام‌های سنگین‌تر از گذشته، ساختارهای ضعیف‌تر بازارهای مالی و حرکت به سمت بسته‌تر شدن است. اقدامات اصلاحی، به‌ویژه راه‌کارهای بازار سرمایه خصوصی و نیز تعیین استانداردهای بازار مالی توسط بخش دولتی در موارد ممکن (مانند سرمایه‌گذاری پایدار^۱)، ابزارهای وام مشروط دولتی^۲ برای ساویرن‌ها^۳ و ارتقای ترازنامه بانک‌های توسعه چندجانبه مثبت ارزیابی می‌شود. بیمه نیز بسیار مهم است. با حمایت فضای سیاست‌گذاری، بیمه‌گران برای توسعه ظرفیت جذب ریسک خود و نیز فعالیت‌های سرمایه‌گذاری بلندمدت در طرح‌های مهم مانند زیرساخت‌ها، توانمندتر خواهند شد. علاوه بر این، اخیراً یک فاصله پوششی برای مرگ^۴ و میراث^۴ و اموال با حق بیمه‌ای معادل ۵۰۰ میلیارد دلار در جهان برآورد شده است که معادل ۷۰ درصد از کل بازارهای بیمه مذکور خواهد بود. این کمبود، نوعی آسیب‌پذیری گسترده برای بیشتر خانوارها و کسب و کارها در سطح جهان در پی دارد و فرصتی برای بیمه‌گران است تا انعطاف خود را در این زمینه بهبود بخشند.

محرك تقاضای جهانی برای بیمه در سال‌های آتی را باید در بازارهای نوظهور به‌ویژه چین و کشورهای آسیایی جستجو کرد. فاصله رشد بین بازارهای پیشرفته و نوظهور از سال ۲۰۰۸ کمتر شده است، اما این از اهمیت بازار نوظهور بیمه نکاسته است و روند رشد بیمه را از غرب به شرق نفی نمی‌کند. ثروت در بازارهای نوظهور به‌طور عمده ای رشد داشته است و ۱ درصد افزایش در تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۱۸ در مقایسه با یک دهه گذشته، بیشترین اثر را در حجم حق‌بیمه‌ها خواهد داشت. علاوه بر این، بسیاری از بازارهای نوظهور به محل پرشیب بیمه در منحنی S رسیده‌اند و در نتیجه، اثر رشد درآمد بر تقاضای بیمه نیز بسیار بالا است.

نوآوری در بیمه نیز محرك اصلی انعطاف سیستم است. بخش شرکتی در دارایی‌های غیرملموس^۵ مانند مالکیت معنوی، شبکه‌ها، داده‌ها و ارتباط با مشتری غنی شده است. در همین راستا، به‌طور فزاینده‌ای

1. Sustainable investment
2. State contingent debt instrument
3. Sovereign
4. Mortality
5. Intangible asset

کسب و کارها در پی پوشش برای ریسک‌های غیربیمه‌پذیر پیشین مانند درآمد، خسارت به جریان نقدی به دلیل توقف در کسب و کار، حملات سایبری، ارجاع محصول، آب و هوا و ریسک قیمت انرژی هستند. تکامل در ساختارهای دو حادثه‌ای غرامت^۱ و پیشرفت‌های مدل‌سازی به بیمه‌گران کمک می‌کند تا پوشش‌های نوآورانه در این نوع ریسک‌ها را توسعه دهند.

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: سوئیس‌ری، نوامبر ۲۰۱۸

نکته:

همین چند وقت پیش بود که سیگما، مجله تخصصی شرکت سوئیس‌ری، سالگرد ۵۰ سالگی خود و نیم‌قرن تلاش این شرکت بیمه اتکائی آلمانی برای اطلاع‌رسانی علمی و درعین‌حال، بازاریابی در جهان را جشن گرفت. در شماره ۵ سال ۲۰۱۸، چشم‌انداز صنعت بیمه تا سال ۲۰۲۰ که کمتر از دو سال برای آن باقی مانده، پرداخته شده است. با توجه به اشاره به رشد در بازارهای نوظهور، پژوهش دیگری نیز در همین راستا توسط ای‌وی (EY) منتشر شده است که در اینجا ذکر می‌گردد.

طبق گزارش موسسه بین‌المللی حسابداری و مشاوره «ای‌وی» با نام «تغییرات گسترده: تغییر چشم‌انداز بیمه در بازارهای با رشد سریع»، شرکت‌های بیمه در جهان به دنبال گسترش تجارت‌های خود هستند و به همین دلیل به بازارهایی چشم‌دوخته‌اند که در حال تجربه رشد سریعی هستند.

در این گزارش منتشر شده، عوامل مختلفی مانند دورنمای آینده بیمه‌گران بر اساس رشد اقتصادی و حق بیمه تا سال ۲۰۲۰، ثبات مالی، تغییر قوانین، نوسانات در اقتصاد کلان، میزان ریسک و دیگر عوامل در نظر گرفته شده است.

در گزارش ای‌وی، چین به دلیل به حداقل رساندن ریسک به دنبال رشد بالا در رده عالی جای گرفته است. این کشور خلاف کاهش میانه‌ای که اکنون تجربه می‌کند، در بخش اتومبیل و مالکیت شخصی همچنان درآمدهای فراوانی دارد و رشد خوبی را نیز ثبت کرده است.

بعلاوه بالارفتن سن در این کشور باعث شده که بازار بیمه عمر و درمان توسعه پیدا کند. این عوامل در کنار حمایت‌های دولتی به شدت چشم‌انداز صنعت بیمه در چین را تغییر داده است. این در حالی است که بیمه‌گران خارجی هنوز برای سرمایه‌گذاری و ورود به این بازار پرچالش با محدودیت‌های بیشتری

1. Double-trigger indemnity structure

مواجه هستند.

در این گزارش آمده است که در مکزیک نیز برنامه‌های برای آزاد سازی و باز شدن درب‌ها به سمت بیمه‌گران خارجی در حال اجراست. این بازار در گزارش ای‌وای، بازترین بازار بیمه برای سرمایه‌گذاری شناخته شده است اما تغییر ناگهانی قوانین و حرکت آهسته، خطرات مهمی برای سرمایه‌گذاران در این بازار به شمار می‌روند.

اندونزی رشد اقتصادی به شدت قوی را در سال‌های آینده تجربه خواهد کرد اما کسب گواهینامه برای فعالیت در این کشور بسیار دشوار است و بنابراین می‌توان گفت که ورود به این بازار آسان نیست. هند و بزریل نیز به رغم کاهش رشد کنونی به دلیل اندازه بازار بیمه، فرصت‌های خوبی برای سرمایه‌گذاری به نظر می‌رسند. دهلی پس از پکن از نظر رشد حق بیمه در جایگاه دوم جای گرفته است. تغییر شرایط محیطی، اصلی‌ترین چالشی است که سرمایه‌گذاران در این بازار با آن دست و پنجه نرم می‌کنند.

برزیل نیز رده سوم این فهرست را به خود اختصاص داده است چراکه به دنبال اجرای برنامه آزادسازی، این کشور در میان کشورهای عضو بریک، در دسترس‌ترین بازار برای شرکت‌های بیمه خارجی به شمار می‌رود.

یکی از مدیران برجسته موسسه ای‌وای، در این باره گفت: در حالی که سرمایه‌گذاری برای شرکت‌های بیمه همچنان امری حیاتی به نظر می‌رسد باید گفت که بازگشت این سرمایه‌چندان آسان نیست. به اعتقاد او تغییر قوانین در سرتاسر جهان، عادت‌های مشتریان برای خرید، رسانه‌های اجتماعی و تغییر فرهنگ در کنار شرایط اقتصاد کلان در این مسیر تغییرات گسترده‌ای را به وجود آورده است. تمامی این مسائل چشم‌انداز مقابل را برای ما روشن می‌کند اما باید به یاد داشت که ورود به این بازارها خطرات بیشماری را نیز به همراه دارد، زیرا هر بازار شرایط خود را دارد و بیمه‌گران باید با دقت بازار هدف خود را انتخاب کنند چراکه هر گام اشتباهی به نابودی منجر خواهد شد.

ای‌وای در این گزارش، بازار بیمه در برزیل، شیلی، چین، کلمبیا، جمهوری چک، هنگ‌کنگ، هند، اندونزی، کنیا، مالزی، مکزیک، مراکش، نیجریه، لهستان، روسیه، عربستان سعودی، آفریقای جنوبی، تایلند، ترکیه، امارات متحده عربی و ویتنام را بررسی کرده است.